

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 7 ผู้วิจัยได้หาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมครอบครัวจากตัวอย่างประชากร 596 คน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้คือ

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบองค์ประกอบการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อจำแนกตามเพศ ประเภทโรงเรียนที่จบการศึกษา ภูมิภาค ความต้องการของนักเรียนในการศึกษา ความต้องการของบิดามารดาในการศึกษาของนักเรียน สถานภาพของนักเรียนที่มีพี่เรียนชั้นมัธยม อาชีพ บิดามารดา โดยการวิเคราะห์แบบไคสแควร์ (Chi - square)

1.1 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม จำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

1.1.1 เมื่อพิจารณาถึงเพศของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียน ที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ (Chi - square) ที่คำนวณได้ .0053 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 $[\chi^2_{(5)} = 3.84]$ จึงแสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อ การศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยม ดังแสดงในตารางที่ 2

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่
ศึกษาต่อจำแนกตาม เพศ

กลุ่มนักเรียน	เพศ		รวม	χ^2
	ชาย	หญิง		
นักเรียนที่ศึกษาต่อ	158 (157.55)	142 (142.45)	300	.0053 .3
นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ	155 (155.45)	141 (140.55)	296	
รวม	313	283	596	

1.2 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม
จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.1 เมื่อพิจารณาถึงประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนจบการศึกษาใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มี
ค่าเท่ากับ 28.5847 $[\cdot 01\chi^2(3) = 11.34]$ ซึ่งแสดงว่าประเภทของโรงเรียน
ที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อระดับมัธยมของ
นักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงสัดส่วนของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มี
 อัตราการ เรียนต่อสูงเมื่อพิจารณาถึงประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6

ประเภทของโรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ	
			28,5847
กรมสามัญศึกษา	33 (30.70)	28 (30.30)	61
เทศบาล	147 (171.14)	193 (168.86)	340
ราษฎร์	86 (60.91)	35 (60.09)	121
เทศบาล	34 (37.25)	40 (36.75)	74
รวม	300	296	596

1.2.2 เมื่อพิจารณาถึงประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการศึกษาคือสูง ที่ได้ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.1826 ซึ่งมีความสำคัญที่ระดับ .05 $[.05 \chi^2(3) = 7.82]$ ซึ่งแสดงว่าประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาคือและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการศึกษาคือสูง

ประเภทโรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวมรวม χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ	
			10.1826
กรมสามัญศึกษา	15 (11.05)	7 (10.95)	22
ประชาบาล	57 (62.81)	68 (62.19)	125
ราษฎร์	20 (14.57)	9 (14.03)	29
เทศบาล	8 (11.55)	15 (11.44)	23
รวม	100	99	199

1.2.3 เมื่อพิจารณาถึงประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตรากรเรียนต่อปานกลางที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 38.7482 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $\left[.01 \chi^2_{(3)} = 11.34 \right]$ ซึ่งแสดงว่าประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตรากรเรียนต่อปานกลางมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อจำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตรากรเรียนต่อปานกลาง

ประเภทของโรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ	
			38.7482
กรมสามัญศึกษา	4 (7.54)	11 (7.46)	15
ประชาบาล	33 (50.75)	68 (50.25)	101
ราษฎร์	41 (25.63)	10 (25.37)	51
เทศบาล	22 (16.08)	10 (15.92)	32
รวม	100	99	199

1.2.4 เมื่อพิจารณาถึงประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อค่าที่นักเรียนได้ศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โครสแคร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.9991 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05 [.05X^2(3) = 7.82]$ ซึ่งแสดงว่าประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อค่า

ประเภทโรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม X^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ	
			8.9991
กรมสามัญศึกษา	14 (12.12)	10 (11.88)	24
ประชาบาล	57 (57.58)	57 (56.42)	114
ราษฎร์	25 (20.71)	16 (20.29)	41
เทศบาล	4 (9.60)	15 (9.40)	19
รวม	100	98	198

1.3 เปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ จำแนกตาม

ภูมิลำเนา

X1.3.1 เมื่อพิจารณาถึงภูมิลำเนาของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.9069 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$] ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน คือ ในเขตเทศบาลเมือง และนอกเขตเทศบาลเมืองมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ในเขตเทศบาลเมือง	109 (93.12)	76 (91.88)	185	7.9069
นอกเขตเทศบาลเมือง	191 (206.88)	220 (204.12)	441	
รวม	300	296	596	

1.3.2 พิจารณาตามภูมิลำเนาของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อสูง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.5595 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ

.05 $[.05 \chi^2_{(1)} = 3.84]$ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียนดังแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อสูง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				5.5595
ในเขตเทศบาลเมือง	41 (33.17)	25 (32.83)	66	
นอกเขตเทศบาลเมือง	59 (66.83)	74 (66.17)	133	
รวม	100	99	199	

1.3.3 พิจารณาตามภูมิลำเนาของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อปานกลาง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 19.8447 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[.01 \chi^2_{(1)} = 6.64]$ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกลุ่มที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				19.8447
ในเขตเทศบาลเมือง	44 (29.65)	15 (29.35)	59	
นอกเขตเทศบาลเมือง	56 (70.35)	84 (69.65)	140	
รวม	100	99	199	

1.3.4 เมื่อพิจารณา ภูมิลำเนาของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อค่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 3.7964 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 [$.05 \chi^2_{(1)} = 3.84$] ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกันของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อไม่มีความสัมพันธ์ต่อการ ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อค่า จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ในเขตเทศบาลเมือง	24 (30.30)	36 (29.70)	60	3.7964
นอกเขตเทศบาลเมือง	76 (69.70)	62 (68.30)	138	
รวม	100	98	198	

1.4 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความต้องการในการศึกษาของนักเรียน

1.4.1 พิจารณาตามความต้องการในการศึกษาของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 204.3422 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

$[.01 \chi^2_{(1)} = 6.64]$ ซึ่งแสดงว่า ความต้องการในการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้เข้าศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงในตารางที่ 11

1.4.2 พิจารณาตามความต้องการในการศึกษาของนักเรียน นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อสูง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 64.6539 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$ ซึ่งแสดงว่าความต้องการ

ในการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงความต้องการในการศึกษาของนักเรียน

ความต้องการใน การศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการศึกษาต่อ	291 (211.41)	129 (208.59)	420	204.3422
ไม่ต้องการศึกษาต่อ	9 (86.60)	167 (87.40)	176	
รวม	300	296	596	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความสมบูรณ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงความต้องการในการศึกษาของนักเรียน สำหรับกลุ่มที่มีอัตราการเรียนต่อสูง

ความต้องการในการศึกษาต่อ	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการศึกษาต่อ	97 (71.36)	45 (70.64)	142	64.6539
ไม่ต้องการศึกษาต่อ	3 (28.64)	54 (28.36)	57	
รวม	100	99	199	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4.3 พิจารณาตามความต้องการในการศึกษาของนักเรียน นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 139.9431 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[.01 \chi^2(1) = 6.64]$ แสดงว่าความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับนัยยิม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 13

1.4.4 พิจารณาตามความต้องการในการศึกษาของนักเรียน นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อต่ำ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 64.2897 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[.01 \chi^2(1) = 6.64]$ แสดงว่าความต้องการในการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 13 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อเมื่อพิจารณาถึงความต้องการในการศึกษาของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง

ความต้องการ ในการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการศึกษาต่อ	99 (57.79)	16 (57.21)	115	139.9431
ไม่ต้องการศึกษาต่อ	1 (42.21)	83 (41.79)	84	
รวม	100	99	199	

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อเมื่อพิจารณาถึงความต้องการในการศึกษาของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อกัน

ความต้องการ ในการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการศึกษา	96 (70.20)	43 (68.80)	139	64.2897
ไม่ต้องการศึกษา	4 (29.80)	55 (29.20)	59	
รวม	100	98	198	

1.5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงความต้องการของบิดาหรือมารดา เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน

1.5.1 พิจารณาถึงความต้องการของบิดามารดา เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน นักเรียนที่ศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ

367.0128 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[\text{.01 } \chi^2_{(1)} = 6.64]$ แสดงว่าความต้องการของ

บิดามารดา เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมแตกต่างกันตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อเมื่อพิจารณาถึงความต้องการของบัณฑิตมารดาในการศึกษาของบุตร

ความต้องการ เกี่ยวกับการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการให้ศึกษาต่อ	290 (174.67)	57 (172.33)	347	367.0128
ไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	10 (125.33)	239 (123.67)		
รวม	300	296	596	

1.5.2 พิจารณาถึงความต้องการของบัณฑิตมารดา เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนของกรุงเทพมหานครที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อสูง นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา โคลสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 139.1463 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2(1) = 6.64$] แสดงว่าความต้องการของบัณฑิตมารดา เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อสูง เมื่อพิจารณาถึงความต้องการของนิคมารค เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน

ความต้องการ เกี่ยวกับการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการให้ศึกษาต่อ	98 (56.79)	15 (56.21)	113	139.1463
ไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	2 (43.22)	84 (42.78)	86	
รวม	100	99	199	

1.5.3 เมื่อพิจารณาความต้องการของนิคมารค เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 139.9431 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$] ซึ่งแสดงว่า ความต้องการของนิคมารค เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อนักเรียนได้เข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ซึ่งมีขั้มแตกต่างกันตามตารางที่ 17

1.5.4 เมื่อพิจารณาความต้องการของนิคมารค เกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียน ของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อต่ำ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 91.1982 ซึ่ง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$] ซึ่งแสดงว่าความต้องการของนิคมารค เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อนักเรียนได้ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อแตกต่างกันตามตารางที่ 18

ตารางที่ 17 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ
ของกรุงเทพมหานครที่มีอัตราการศึกษาคือปานกลาง เมื่อพิจารณาถึงความต้องการของบัณฑิต
เกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน

ความต้องการ เกี่ยวกับการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				139.9431
ต้องการให้ศึกษาต่อ	99 (57.99)	16 (57.21)	115	
ไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	1 (42.21)	83 (41.79)	84	
รวม	100	99	199	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกรุงเทพมหานครที่มีอัตราการศึกษาต่อต่ำ เมื่อพิจารณาถึงความต้องการของนิคมารคเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน

ความต้องการ เกี่ยวกับการศึกษา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ต้องการให้ศึกษาต่อ	93 (60.10)	26 (58.90)	119	91.1982
ไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ	7 (39.90)	72 (39.10)	79	
รวม	100	98	198	

1.6 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงสภาพของนักเรียนที่มีพี่เรียนชั้นมัธยม

1.6.1 เมื่อพิจารณาถึงสภาพของนักเรียนที่มีพี่เรียนถึงระดับมัธยม นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 44.1647 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2(1) = 6.64$] แสดงว่า สภาพของนักเรียนที่มีพี่เรียนมัธยมมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อระดับมัธยม ตามตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์เกี่ยวกับมีพี่เรียนระดับมัธยม

สถานการณ์เกี่ยวกับ มีพี่เรียนระดับมัธยม	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
มีพี่เรียนมัธยม	145 (106.21)	66 (104.79)	211	44.1647
ไม่มีพี่เรียนมัธยม	155 (193.80)	230 (191.21)	385	
รวม	300	296	596	

1.6.2 เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์เกี่ยวกับมีพี่เรียนระดับมัธยมของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อสูง นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.9486 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[.01 \chi^2(1) = 6.64]$ แสดงว่าสถานการณ์ของนักเรียนที่มีพี่เรียนมัธยมของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อสูงมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยม ตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ของกลุ่มนักเรียนที่มีอัตราการ เรียนต่อสูง เมื่อพิจารณาถึงสภาวะเกี่ยวกับการที่มีพี่เรียนระดับมัธยม

สภาวะเกี่ยวกับ ที่มีพี่เรียนระดับมัธยม	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
มีพี่เรียนมัธยม	40 (37.69)	26 (37.31)	75	10.9486
ไม่มีพี่เรียนมัธยม	51 (62.31)	73 (61.69)	124	
รวม	100	99	199	

1.6.3 เมื่อพิจารณาถึงสภาวะเกี่ยวกับการที่มีพี่เรียนระดับมัธยมของกลุ่มจังหวัด ที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 27.6440 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$] ซึ่งแสดงว่าสภาวะ ของนักเรียนที่มีพี่เรียนชั้นมัธยมมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับ มัธยมตามตารางที่ 21

1.6.4 เมื่อพิจารณาถึงสภาวะเกี่ยวกับการที่มีพี่เรียนระดับมัธยมของกลุ่มจังหวัด ที่มีอัตราการ เรียนต่อต่ำ, นักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยม ค่าไคสแควร์ที่ คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 3.6557 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$] ซึ่ง แสดงว่า สภาวะของนักเรียนที่มีพี่เรียนชั้นมัธยมมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ ได้ ศึกษาต่อในระดับมัธยม ตามตารางที่ 22

ตารางที่ 21 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมของนักเรียนที่มีอัตรา การ เรียนต่อปานกลาง เมื่อพิจารณา ถึงสณภาพเกี่ยวกับ การมีพี่ เรือนระดับมัธยม

สณภาพเกี่ยวกับ การมีพี่ เรือนระดับมัธยม	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
มีพี่ เรือนมัธยม	54 (36.16)	18 (35.82)	72	27.6440
ไม่มีพี่ เรือนมัธยม	46 (63.82)	81 (63.18)	127	
รวม	100	99	199	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมของนักเรียนจังหวัดที่มีอัตราการศึกษาต่อค่า เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์เกี่ยวกับ การที่มีพี่เรียนระดับมัธยม

สถานการณ์ของนักเรียน ที่มีพี่เรียนระดับมัธยม	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
มีพี่เรียนมัธยม	42 (32.16)	22 (31.84)	64	8.6557
ไม่มีพี่เรียนมัธยม	58 (67.34)	76 (66.66)	134	
รวม	100	99	199	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.7 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของบิดา

1.7.1 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของบิดา นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 97.7776 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(4)} = 13.28$] แสดงว่าอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับนัยนัยตามตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อจำแนกตามอาชีพบิดา

อาชีพบิดา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				97.7776
ผู้ชาย				
คหขาย	64 (57.38)	50 (56.62)	114	
รับราชการ	97 (57.38)	17 (56.62)	114	
เกษตรกรรม	115 (132.38)	148 (130.62)	263	
ธุรกิจ	2 (1.01)	0 (.99)	2	
รับจ้าง	22 (51.85)	81 (51.15)	103	
รวม	300	296	596	

1.7.2 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของนิสิต นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกรุงเทพมหานครที่มีอัตราการเรียนต่อสูง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 33.0707 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(4)} = 13.28$] ซึ่งแสดงว่า อาชีพของนิสิตของนักเรียนที่มีอัตราการเรียนต่อสูงมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยม ตามตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกรุงเทพมหานครที่มีอัตราการเรียนต่อสูงเมื่อพิจารณาถึงอาชีพนิสิต

อาชีพนิสิต	จำนวนนักเรียน		รวม χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
			33.0707
ค้าขาย	14 (14.07)	14 (13.93)	28
รับราชการ	37 (22.61)	8 (22.39)	45
เกษตรกรรม	42 (46.73)	51 (46.27)	93
ธุรกิจ	1 (.50)	0 (.50)	1
รับจ้าง	6 (16.03)	26 (15.92)	32
รวม	100	99	199

1.7.3 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของนิสิต นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ระดับมัธยมของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 44.8569 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[.01 \chi^2_{(4)} = 13.28]$ ซึ่งแสดงว่า อาชีพของนิสิตนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการศึกษาคือปานกลาง มีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ตามตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง เมื่อพิจารณา ถึงอาชีพนิสิต

อาชีพนิสิต	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				44.8569
ค้าขาย	20 (19.59)	19 (19.41)	39	
รับราชการ	37 (19.59)	2 (19.41)	39	
เกษตรกรรม	31 (43.22)	55 (42.78)	86	
ธุรกิจ	1 (.50)	0 (.50)	1	
รับจ้าง	11 (17.09)	23 (16.19)	34	
รวม	100	99	199	

1.7.4 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อบัณฑิตได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 31.8239 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(3)} = 11.34$] ซึ่งแสดงว่า อาชีพของบัณฑิตนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อมีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อบัณฑิต เมื่อพิจารณาถึงอาชีพ

อาชีพบัณฑิต	จำนวนนักเรียน		รวม χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
			31.8239
ค้าขาย	30 (23.74)	17 (23.26)	47
รับราชการ	23 (15.15)	7 (14.85)	30
เกษตรกรรม	42 (42.42)	42 (41.58)	84
รับจ้าง	5 (18.69)	32 (18.31)	37
รวม	100	98	198

1.8 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาตามสถนภาพการประกอบอาชีพของมารคานักเรียน

1.8.1 เมื่อพิจารณาถึงสถนภาพการประกอบอาชีพของมารคานักเรียน นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.9299 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $[.01 \chi^2(1) = 6.64]$ ซึ่งแสดงว่า มารคประกอบอาชีพและมารคไม่ได้ประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมีข้ม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาตามสถนภาพของนักเรียนที่มารคประกอบอาชีพ

สถนภาพการประกอบอาชีพของมารคานักเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ		
ประกอบอาชีพ	233 (213.93)	192 (211.07)	425	11.9299
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	67 (86.07)	104 (84.93)	171	
รวม	300	296	596	

1.8.2 เมื่อพิจารณาถึงสถนภาพการประกอบอาชีพของมารคานักเรียน เกี่ยวกับการประกอบอาชีพของมารคกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อสูง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .2573 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 $.01 \chi^2(1) = 6.64$ ซึ่งแสดงว่ามารคประกอบอาชีพหรือ

ไม่ได้ประกอบอาชีพไม่มีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกลุ่มนักเรียนที่มีอัตราการเรียนต่อสูง เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพ

สถานการณ์การประกอบอาชีพของมารดา นักเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ		
ประกอบอาชีพ	71 (69.35)	67 (68.65)	138	.2573
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	29 (30.65)	32 (30.35)	61	
รวม	100	99	199	

1.8.3 เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์การประกอบอาชีพของมารดา นักเรียน กลุ่มนักเรียนที่มีอัตราการเรียนต่อปานกลาง ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 27.6440 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(1)} = 6.64$] ซึ่งแสดงว่า มารดาประกอบอาชีพหรือไม่ได้ประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อการได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของกลุ่มนักเรียนที่มีอัตราการ เรียนต่อปานกลาง เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการ ประกอบอาชีพของมารคานักเรียน

สถานภาพการ ประกอบอาชีพของมารคานักเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
ประกอบอาชีพ	54 (36.18)	18 (35.82)	72
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	46 (63.82)	81 (63.18)	127
รวม	100	99	199

1.8.4 เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการ ประกอบอาชีพของมารคานักเรียนของกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการ เรียนต่อค่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่า เท่ากับ 18.4251 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2(1) = -6.64$] จึงแสดงว่า มารค ประกอบอาชีพและมารคไม่ได้ประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อการ ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของกลุ่มนักเรียนที่มีอัตราการ เรียนต่อต่ำ เมื่อพิจารณา ถึงสถานการณ์ ประกอบอาชีพ ของมารคานักเรียน

สถานการณ์ ประกอบอาชีพของมารคานักเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
ประกอบอาชีพ	30 (65.66)	50 (64.34)	130	18.4251
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	20 (34.34)	48 (33.66)	68	
รวม	100	98	198	

1.9 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของมารค

1.9.1 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของมารค ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 29.1263 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2_{(4)} = 13.28$] ซึ่งแสดงว่าอาชีพมารคมีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อระดับมัธยมของนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 31

1.9.2 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพมารคของนักเรียนในกลุ่มที่มีอัตราการ เรียนต่อสูง นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 12.8492 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 [$.05 \chi^2_{(4)} = 9.49$] แสดงว่าอาชีพมารคของนักเรียนที่มีอัตราการเรียนต่อสูง มีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ดังแสดงในตารางที่ 32

ตารางที่ 31 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่
ศึกษาต่อ เมื่อพิจารณาจากอาชีพของมารดา

อาชีพมารดา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				29.1263
คหบดี	76 (61.40)	36 (50.60)	112	
รับราชการ	25 (16.45)	5 (13.55)	30	
เกษตรกรรม	112 (125.00)	116 (113.00)	228	
ธุรกิจ	3 (2.19)	1 (1.81)	4	
รับจ้าง	17 (27.95)	34 (23.04)	51	
รวม	233	192	425	

ตารางที่ 32 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตรากร เรียนต่อสูง เมื่อพิจารณาถึงอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวนนักเรียน		รวม
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	
			12.8492
กาชาย	23 (17.49)	11 (16.51)	34
รับราชการ	9 (6.17)	3 (5.83)	12
เกษตรกรรม	34 (38.59)	41 (36.41)	75
ธุรกิจ	1 (.51)	0 (.49)	1
รับจ้าง	4 (8.23)	12 (7.77)	16
รวม	71	67	138

1.9.3 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพมารดาของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตรากรเรียนต่อปานกลาง ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 11.6280 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 [$.05 \chi^2(4) = 9.49$] แสดงว่าอาชีพมารดาของนักเรียนที่มีอัตรากรเรียนต่อปานกลาง มีความสัมพันธ์ต่อการได้เข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ดังแสดงในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตรากรเรียนต่อปานกลาง เมื่อพิจารณาถึงอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				11.6280
ค้าขาย	27 (22.46)	16 (20.54)	43	
รับราชการ	8 (4.70)	1 (4.30)	9	
เกษตรกรรม	37 (44.39)	48 (40.61)	85	
ธุรกิจ	2 (1.04)	0 (.96)	2	
รับจ้าง	6 (9.40)	10 (8.60)	16	
รวม	82	75	157	

1.9.4 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของมารดาของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อดำนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 13.5399 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 [$.01 \chi^2(4) = 13.28$] แสดงว่า อาชีพมารดาของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อมีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 แสดงการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักเรียนที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ต่อดำ เมื่อพิจารณาถึงอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวนนักเรียน		รวม	χ^2
	นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ		
				13.5399
ค้าขาย	26 (21.53)	9 (13.46)	35	
รับราชการ	8 (5.54)	1 (3.46)	9	
เกษตรกรรม	41 (41.85)	27 (26.15)	68	
ธุรกิจ	0 (.62)	1 (.38)	1	
รับจ้าง	5 (10.46)	12 (6.54)	17	
รวม	80	50	130	

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ อายุ ผลการเรียน จำนวนพี่น้อง ลำดับที่ของการเป็นบุตร รายได้บิดา รายได้มารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติและอักษรย่อ ซึ่งมีความหมายต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้

- Y = สมการจำแนกประเภท
- X_1 = อายุของนักเรียน
- X_2 = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- X_3 = จำนวนพี่น้องในครอบครัว
- X_4 = ลำดับที่ของการเป็นบุตร
- X_5 = รายได้ของบิดา
- X_6 = รายได้ของมารดา
- X_7 = การศึกษาของบิดา
- X_8 = การศึกษาของมารดา
- W^2 = อำนาจของสมการในการจำแนกประเภท
- λ = eigen value

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

2.1 ตัวแปรที่จะรวมอธิบายองค์ประกอบของการเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 7 สมการจำแนกประเภท (Discriminant function) ที่สามารถแยกกลุ่มที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ $Y = .08593x_1 + .24083x_2 - .07233x_3 - .07798x_4 - .3327x_5 - .23957x_6 - .4324x_7 - .2228x_8$ จากสัมบูรณ์ค่าพิชารณาถ่วงน้ำหนัก (Absolute Weights) ของตัวแปร ตัวแปรที่จะนำมาพิจารณาเป็นตัวแปรที่มีค่าของน้ำหนัก (Weight) ไม่บ่อยกว่าครึ่งหนึ่งของน้ำหนัก (Weight) ตัวแปรที่มีค่ามากที่สุดจะเห็นว่ามีตัวแปร 5 ตัวที่ควรนำมาพิจารณาคือการศึกษาระดับชั้น (x₇) รายได้ของบิดา (x₅) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (x₂) รายได้ของมารดา (x₆) การศึกษาของมารดา (x₈) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มแล้วมีตัวแปร 4 ตัว ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มที่ศึกษาต่อ (Centroid) เท่ากับ $-.52076$) คือ การศึกษาระดับชั้น (x₇) โดยเฉลี่ยแล้วบิดามีรายได้ประมาณ 2,000 - 3,000 บาท (ค่าเฉลี่ยของรายได้บิดา เท่ากับ 2,730) รายได้ของมารดา (x₆) เฉลี่ยแล้วมารดาจะมีรายได้ประมาณเดือนละ 1,000 บาท (ค่าเฉลี่ยรายได้อมารดา เท่ากับ 1,516) การศึกษาของมารดา (x₈) โดยเฉลี่ยแล้วมารดามีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ยการศึกษาของมารดา เท่ากับ 2.1767) สำหรับตัวแปรที่เป็นลักษณะของกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาต่อ (Centroid) = $.52786$) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (x₂) ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ได้คะแนนในตัวแปรนี้สูงคือผู้ที่จะมีแนวโน้มที่จะอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ แต่เนื่องจากคะแนนของตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณนั้น ถ้าคะแนนที่มีค่าสูงหมายถึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นั่นคือผู้ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประมาณ 60% ลงมา

(ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 2.2167) ตัวแปรในสมการจำแนกประเภท (Discriminant function) ประมาณร้อยละ 27.55¹ ที่มีส่วนในการแยกความแตกต่างของกลุ่มตามตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในชั้นมัธยมในเขตการศึกษา 7

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (Weight)	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม	
		กลุ่มที่ศึกษาต่อ	กลุ่มที่ไม่ศึกษาต่อ
อายุ	.03593	13.12667	13.5621
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	.24083	1.9800	2.2167
จำนวนพี่น้อง	๑.07233	2.3900	2.2095
ลำดับที่ของการเป็นบุตร	-.07798	3.0067	3.4497
รายได้บิดา	-.3327	2.7300	2.0408
รายได้มารดา	-.23957	1.5166	1.1580
การศึกษาของบิดา	-.43240	3.1767	2.0718
การศึกษาของมารดา	-.22275	2.1767	1.5316
รวมคะแนนเฉลี่ยในสมการจำแนกประเภท		-5.2076	.52786

$$\lambda = .335621$$

$$\alpha = .01$$

$$w^2 = 27.55\%$$

¹ภาคผนวก ข

2.2 ตัวแปรที่จะรวมอธิบายองค์ประกอบของการเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มที่มีอัตราการเรียนต่อสูง สมการจำแนกประเภท
 (Discriminant Analysis) ที่สามารถแยกกลุ่มที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อออกจากกันได้
 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ $Y = .0709X_1 + .1782X_2 - .2691X_3 - .05236X_4 -$
 $.2753X_5 - .04329X_6 - .4769X_7 - .3366X_8$ สมการนี้ถ้าพิจารณาถึงน้ำหนัก (Absolute
 weights) ของตัวแปร ตัวแปรที่จะนำมาพิจารณา คือ ตัวแปรที่มีค่าของน้ำหนัก
 ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของน้ำหนัก (weights) ตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด¹ จะเห็นว่ามีตัวแปร
 4 ตัว ที่จะนำมาพิจารณา คือ การศึกษาของบิดา (X_7) การศึกษาของมารดา (X_8) ราย
 ใ้ของบิดา (X_5) จำนวนพี่น้องในครอบครัว (X_3) จากสมการนี้เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ย
 ของสมการ จำแนกประเภทของกลุ่มแล้ว จะเห็นว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัว ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่ม
 ลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่ใ้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มที่ศึกษาต่อ
 (centroid) $- .48535$) คือ การศึกษาของบิดา (X_7) โดยเฉลี่ยแล้วบิดาจะมีการศึกษา
 ระดับมัธยมปลาย (ค่าเฉลี่ยการศึกษาของบิดา 3.31) การศึกษาของมารดา (X_8) โดย
 เฉลี่ยแล้วมารดาจะมีการศึกษาระดับมัธยมต้น (ค่าเฉลี่ยการศึกษาของมารดา 2.35) รายใ้
 ของบิดา โดยเฉลี่ยแล้วบิดามีรายใ้ประมาณ 2,000 - 3,000 บาท (ค่าเฉลี่ยรายใ้
 เท่ากับ 2.74) จำนวนพี่น้องในครอบครัว (X_3) โดยเฉลี่ยแล้วจะมีจำนวนพี่น้อง 1-4 คน
 ตัวแปรในสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ประมาณร้อยละ 23.43²
 ที่มีส่วนในการแยกความแตกต่างของกลุ่ม ตามตารางที่ 36

¹Murice M. Tatsuoka, Selected Topics in ADVANCED STATISTICS, p.4

²ภาคผนวก ข

ตารางที่ 36 ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อในชั้นมัธยมของกลุ่มที่มีอัตราการเรียนต่อสูง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (weights)	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม	
		กลุ่มที่ได้ศึกษาต่อ	กลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
อายุ	.07093	13.4100	13.6162
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	.17826	1.9300	2.1313
จำนวนพี่น้อง	-.26919	2.4000	2.0505
ลำดับที่ของการเป็นบุตร	-.05239	2.6400	3.7778
รายได้บิด	-.27530	2.7400	2.1010
รายได้มารดา	-.04329	1.3300	1.2222
การศึกษาของบิด	-.47693	3.3100	2.9101
การศึกษาของมารดา	-.33669	2.3500	1.6162
รวมคะแนนเฉลี่ยในสมการจำแนกประเภท		-0.43586	-0.49076

$$\lambda = .31517$$

$$P^2 = 23.46\%$$

$$\alpha = .01$$

2.3 ตัวแปรที่จะร่วมอธิบายขององค์ประกอบของการเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มที่มีอัตราการเรียนรู้ตอนกลาง สมการจำแนกประเภท
 (Discriminant Analysis) ที่สามารถแยกกลุ่มที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อออกจากกันได้
 อย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 $Y = -.10081X_1 + .20537X_2 + .0021X_3 - .23176X_4 - .4817X_5$
 $- .0788X_6 - .47367X_7 - .2502X_8$ จากสมการนี้ ถ้าพิจารณาถึงน้ำหนัก (weights)
 ของตัวแปร ตัวแปรที่จะนำมาพิจารณาคือ ตัวแปรที่ค่าของน้ำหนัก (weights) ไม่น้อยกว่า
 ครึ่งหนึ่งของน้ำหนัก (weights) ตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด¹ จะเห็นว่ามีตัวแปร 4 ตัวที่จะ
 นำมาพิจารณาคือ รายได้ของบิดา (X_5) การศึกษาของบิดา (X_7) การศึกษาของมารดา
 (X_8) และลำดับที่ของการเป็นบุตร (X_4) จากสมการนี้ เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของสมการ
 จำแนกประเภทของกลุ่มที่ศึกษาต่อ (centroid) = .55422 คือรายได้ของบิดา (X_5)
 โดยเฉลี่ยแล้วบิดาจะมีรายได้ประมาณ 2,000 - 3,000 บาท (ค่าเฉลี่ยรายได้ 2,3400)
 การศึกษาของบิดา (X_7) โดยเฉลี่ยบิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย
 การศึกษาของบิดา 3.1500) การศึกษาของมารดา (X_8) โดยเฉลี่ยแล้วมารดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 (ค่าเฉลี่ยการศึกษาของมารดา 2.0500) ลำดับที่ของการเป็นบุตรโดยเฉลี่ยแล้ว
 นักเรียนที่ได้ศึกษาเป็นบุตรคนที่ 3 (ค่าเฉลี่ยของการเป็นบุตร 3.1700) ตัวแปรในสมการ
 จำแนกประเภท (Discriminant Function) ประมาณร้อยละ 31.00² ที่มีส่วนใน
 การแยกความแตกต่างของกลุ่ม ตามตารางที่ 37

¹ Maurice M. Tatsuoaka, Selected Topics in ADVANCED STATISTICS,
 p. 4.

² ภาคผนวก ข.

ตารางที่ 37 ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของนักเรียนที่ใ้ศึกษาต่อและไม่ได้
ศึกษาต่อในชั้นมัธยมของจังหวัดที่มีอัตราการเรียนต่อปานกลาง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (Weights)	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม	
		นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ
อายุ	-0.10081	13.1500	13.1313
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน	0.20537	1.9700	2.2121
จำนวนพี่น้อง	0.00210	2.4100	2.3333
ลำดับที่ของการเป็นบุตร	-0.23176	3.1700	2.9390
รายได้บิดา	-0.48170	2.8400	1.8990
รายได้มารดา	-0.07380	1.6100	1.1717
การศึกษาของบิดา	-0.47367	3.1500	1.8687
การศึกษาของมารดา	-0.25022	2.0500	1.4545
รวมคะแนนเฉลี่ยในสมการจำแนกประเภท		-0.55422	0.55982

$$\lambda = 0.45313$$

$$P^2 = 31.00\%$$

$$\alpha = 0.01$$

2.4 ตัวแปรที่จะอธิบายองค์ประกอบของการเข้าศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มที่มีอัตราการเรียนต่อค่า สมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ที่สามารถแยกกลุ่มที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ $Y = .2876X_1 + .33906X_2 + .05021X_3 + .20239X_4 - .24224X_5 - .59662X_6 - .34661X_7 - .0813X_8$ จากสมการนี้ถ้พิจารณาถึงน้ำหนัก (Absolute weights) ของตัวแปร ตัวแปรที่จะนำมาพิจารณาคือ ตัวแปรที่มีค่าของน้ำหนัก (weights) ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของน้ำหนัก (weights) ตัวแปรที่มีน้ำหนักที่สุด¹ จะเห็นว่ามีตัวแปร 4 ตัวที่จะนำมาพิจารณาคือ รายได้มารดา (X_6) การศึกษาของบิดา (X_7) สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (X_2) อายุของนักเรียน (X_1) รังเมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มแล้ว มีตัวแปร 2 ตัว มีแนวโน้มจะเป็นลักษณะกลุ่มของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มที่ศึกษาต่อ (centroid) = -5.2235) คือ รายได้ของมารดา โดยเฉลี่ยแล้วมารดามีรายได้ประมาณเดือนละ 2,000 - 3,000 บาท (ค่าเฉลี่ยรายได้มารดาเท่ากับ 1.6108) การศึกษาของบิดา (X_7) โดยเฉลี่ยแล้วบิดามีการศึกษาระดับมัธยมปลาย (ค่าเฉลี่ยการศึกษาของบิดาเท่ากับ 3.0700) สำหรับตัวแปรที่เป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ยของสมการจำแนกประเภทของกลุ่มที่ไม่ศึกษาต่อ (centroid) = $.53301$) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_2) ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่ได้คะแนนในตัวแปรนี้สูง คือผู้ที่มีแนวโน้มที่จะอยู่ในกลุ่มนักเรียนที่จะไม่ศึกษาต่อ แต่เนื่องจากคะแนนของตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณ ถ้คะแนนที่มีค่าสูงหมายถึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นคือ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประมาณ 60% ลงมา (ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 2.3061) อายุของนักเรียน (X_1) โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีอายุ 12.82 ปี (ค่าเฉลี่ยของอายุเท่ากับ 12.82) ตัวแปรในสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) ประมาณร้อยละ 27.71² ที่มีส่วนในการแยกความแตกต่างของกลุ่ม ตามตารางที่ 33

1

Maurice M. Tatsuoka, Selected Topics in ADVANCED STATISTICS, p. 4.

2 ภาคผนวก ข

ตารางที่ 38 ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้
ศึกษาต่อในชั้นมัธยมของกลุ่มที่มีอัตราการ เรียนต่อค่า

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ (Weights)	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม	
		นักเรียนที่ศึกษาต่อ	นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ
อายุ	0.28766	12.8200	13.9382
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน	0.33906	2.0400	2.3061
จำนวนพี่น้อง	0.05021	2.3600	2.2449
ลำดับที่ของการเป็นบุตร	0.20239	3.0100	3.6327
รายได้บิด	-0.24114	2.6100	2.1224
รายได้มารดา	-0.59662	1.6100	0.7857
การศึกษาของบิด	-0.34661	3.0700	2.3367
การศึกษาของมารดา	-0.08134	2.1300	1.7041
รวมคะแนนเฉลี่ยในสมการจำแนกประเภท		-0.52235	0.53301

$$\lambda = .38856$$

$$W^2 = 27.71\%$$

$$\alpha = .01$$